
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 172, juli, augustus 2021

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Leerschool van de Verhoogde Christus

De vier geestelijke schoolklassen van het leven in Christus

Deel 1

De Leerschool van Christus

Kernwoorden: kinderen, jonge mannen, vaders, kinderen van God, zonen, schoolklassen, types, antitypes, rivieren, licht, helderheid.

(Voor tekstvermelding binnen deze studies is, tenzij anders aangegeven, wordt gebruik gemaakt van de Herziene Statenvertaling (HSV)).

“Wij weten dat U van God gekomen bent als leraar” (Joh. 3:2).

“Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen, alles wat Ik u gezegd heb” (Joh. 14:26).

“Maar u hebt Christus zo niet leren kennen” (Efez. 4:20).

De start van de leerschool

Wie een kind van God is geworden (Joh. 1:12), wordt direct een leerling in de school van Christus. De toegangsdeur tot deze school is het kruis van Christus. Het kruis kent twee kanten: een kant van de dood en een kant van het leven. De wedergeboorte doet ons de kant van leven kennen en we gaan dan de leerschool van Christus binnen. Elke schoolklas kent een andere nadruk van het kruis en houdt gelijke tred met onze geestelijke groei in Christus. Het kenmerk van die school is dat Christus de Leraar is en dat de leerstof het kennen van de Leraar Zelf is — Zijn Persoon, Zijn wegen en Zijn doelstellingen. Een bijzondere school dus! Wat weten we verder van die school? De Leraar is de verhoogde Christus die Zelf de gehoorzaamheid heeft geleerd uit wat hij heeft geleden (Hebr. 5:8).

Drie soorten leerlingen

De leerschool van Christus kent drie soorten leerlingen. De apostel Johannes noemt ze in zijn eerste brief:

*“Ik schrijf u, lieve **kinderen**, want de zonden zijn u vergeven omwille van Zijn Naam. Ik schrijf u, **vaders**, omdat u Hem kent Die er vanaf het begin is. Ik schrijf u, **jonge mannen**, omdat u de boze hebt overwonnen. Ik schrijf u, **kinderen**, omdat u de Vader kent. Ik heb u geschreven, **vaders**, omdat u Hem kent Die er vanaf het begin is. Ik heb u geschreven, **jonge mannen**, omdat u sterk bent en het Woord van God in u blijft en u de boze hebt overwonnen”* (1 Joh. 2:12-14).

Johannes noemt de leerlingen kinderen, jonge mannen en vaders, afhankelijk van de klas waarin zij zitten. Het onderscheid tussen kinderen, jonge mannen en vaders kennen we ook in het natuurlijke leven. De apostel trekt hiermee een parallel met het geestelijke leven, zoals ook Petrus dat doet:

“En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien” (1 Petr. 2:2).

In de leerschool van Christus gaat het om geestelijke kinderen, geestelijke jonge mannen en geestelijke vaders. Het doel is geestelijke volwassenheid.

Kinderen en zonen

Alle leerlingen hebben gemeen dat zij kinderen van God zijn. De leerschool is persoonlijk, maar in een klas leren de kinderen ook samen. Het leven in Christus is een gemeenschapsleven. Deze kinderen zijn ook zonen. Elk kind van God begint het geestelijke leven als een onmondige zoon, een erfgenaam, die een volwassen zoon moet worden (Gal. 4:1-7). Deze zonen zijn “*zonen van het Koninkrijk*” (Matt. 13:38). De leerschool is de opvoeding en de training van deze zonen.

“Mijn zoon, acht de tuchtiging [opvoeding, opleiding] des Heren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt, want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt. Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt? Blijft gij echter vrij van de tuchtiging, welke allen ondergaan hebben, dan zijt gij bastaards, en geen zonen” (Hebr. 12:5-8 NBG).

De leerschool van Christus is geen gemakkelijke leerschool. Het is de opleiding van een zoon door onderwijzing, geloof, kastijding, lijden en volharding om in dit leven een overwinnaar te zijn met het oog op zijn heerschappij met Christus in Zijn komende Messiaanse koninkrijk.

Vier schoolklassen

In de leerschool van Christus kunnen we vier schoolklassen onderscheiden. Deze vier klassen zien we ook in de reis van het volk Israël vanuit Egypte naar Kanaän, het beloofde land. Deze reis vormt een voorbeeld voor de leerschool van de christen. Paulus schreef hierover het volgende:

*“En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaderen allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan, en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee, en allen hetzelfde geestelijke voedsel gegeten hebben, en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus. Maar in de meesten van hen heeft God geen welgevallen gehad, want zij zijn neergeveld in de woestijn. En deze dingen zijn gebeurd als **voorbeelden** voor ons, opdat wij niet zouden verlangen naar kwade dingen, zoals ook zij verlangd hebben. En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten. En laten wij geen hoerij bedrijven, zoals sommigen van hen hoerij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend. En laten wij Christus niet verzoeken, zoals ook sommigen van hen Hem verzocht hebben en door de slangen omgekomen zijn. En mor niet, zoals ook sommigen van hen gemord hebben en omgekomen zijn door de verderver. Al deze dingen nu zijn hun overkomen als **voorbeelden** voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is” (1 Kor. 10:1-11).*

Twee achtergronden van onderwijs: types en antitypes

Paulus gebruikte de tocht van het volk Israël als een les voor ons. Hij schreef: *“En deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons”* en *“Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons”* (1 Kor. 10:6,11). De woorden “voorbeelden” zijn een vertaling van het Griekse woord *tupos*, waarvan ons woord ‘type’ is afgeleid. De type is het beeld, de schaduw of voorafschaduw. De type is de schaduw van de antitype, de werkelijkheid. Paulus gebruikte daarom de type om ons over de antitype te onderwijzen.

In de leerschool van Christus is het van groot belang om het verschil tussen types en antitypes te zien. Alles wat in het Nieuwe Testament is geschreven, heeft zijn wortels in het Oude Testament. Dit geldt ook voor de vier schoolklassen van de christen. Wij beginnen ons geestelijk leven als een geestelijk kind in de eerste klas. Zoals ieder mens als kind wordt geboren, worden we ook wedergeboren als minderjarige kinderen van God (Joh. 1:12). Zaken rond Egypte, zoals de dood van het paaslam, het bloed, het ongezuurde brood en de tocht door de Rode Zee, zijn allemaal types van deze eerste fase van ons leven in Christus. Door deze types leren veel over wat het begin van het christelijke leven inhoudt.

Jezus zei: *“Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn”* (Matt. 12:40). Jona is de type, de schaduw van Jezus als de antitype, de werkelijkheid. De werkelijkheid is altijd rijker dan de schaduw ervan, maar nooit in tegenspraak ermee.

Paulus onderwees vanuit de type-antitype relatie in 1 Korinthiërs 10:1-13. De Bijbelse hermeneutiek, dat is de wetenschap van de uitleg van de Bijbel, onderkent het belang van het typologische principe voor de studie van de Schrift. Wanneer we de Bijbel bestuderen, is de vraag *“Wat zegt de type?”* altijd op zijn plaats. Goede Bijbelstudie omvat zowel het kennen van de type als de antitype.

De type is als een bouwtekening van een huis, terwijl het huis zelf de werkelijkheid is. Wanneer het huis precies is gebouwd volgens de bouwtekening, maakt het niet uit of men informatie over

het huis verzamelt van de bouwtekening of van het huis zelf. De informatie moet overeenstemmen. Wanneer een type en een antitype niet overeenstemmen, betekent dit dat de type of de antitype niet correct is of dat beiden niet correct zijn. Verdere Bijbelstudie moet dan uitwijzen wat de oorzaak van het verschil is. Jezus doceerde ook uit de types toen Hij zei: “O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan? En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was” (Lukas 24:25-27).

Het boek *Gleanings in Genesis* van de Britse bijbelleraar Arthur Pink (1886-1952), is een klassiek en leerzaam boek over het gebruik van types.

De vier klassen

Nu we het verschil tussen de type en de antitype hebben gezien, zullen we de vier schoolklassen nader bekijken. We komen dan tot het volgende overzicht:

Klas	Leerlingen	Type	Antitype
Klas 1	kinderen	Egypte en de Rode Zee	Bekering, wedergeboorte, doop
Klas 2	van kinderen naar jonge mannen	Woestijn	Discipelschap, functie van de wet
Klas 3	van jonge mannen naar vaders	Jordaan	Persoonlijke identificatie met het kruis. Besef van het gestorven zijn voor de zonde en de wet <i>“Niet meer mijn ik, maar Christus”</i>
Klas 4	vaders	Beloofde Land	Volheid Met Christus in hemelse gewesten (ascentie) Een levend offer zijn (intercessie)

De “lesstof”, die Christus Zelf betreft met het oog op ons, centreert zich rond de bovengenoemde antitypes. Het kan zijn dat de antitypes niet direct duidelijk zijn. De leerschool moet dit duidelijk maken: “Nog veel heb Ik tegen u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen” (Joh. 16:12). Het wordt ons duidelijker in het vervolg van deze studies en in onze ervaring, in de loop van de jaren dat we klassen doorlopen. De leerschool van Christus is een levensschool. Het is een goede zaak dat we het kader daarvan vanaf het begin goed voor ogen hebben. Dan weten hoe we het einddoel van ons geloof moeten bereiken (1 Petr. 1:9).

Het kenmerk van de leerschool van Christus is dat de Leraar steeds persoonlijker en innerlijker wordt gekend. Bij een kind draait alles om wat het van de ouders kan ontvangen. De eerste klas is bij uitstek wat God *voor ons* heeft gedaan. In de vierde klas echter zien we de geestelijke vader die zijn leven geeft *voor de ander*.

De leerschool van Christus is een opleiding die volharding vraagt. Helaas blijven veel kinderen steken in de eerste klas en veel jongemannen komen er niet toe om geestelijk de Jordaan te doorwaden. Van het volk Israël dat uit Egypte vertrok, gingen alleen Jozua en Kaleb het beloofde land binnen. Dit geeft te denken. De leerschool van Christus vraagt een totale toewijding en een geestelijke honger tot het einde toe.

Drie geestelijke rivieren

Een prachtig voorbeeld van de leerschool van Christus zien we in het boek *Les Torrents spirituels* (Geestelijke Stromen; Eng.: Spiritual Torrents) van Jeanne Guyon (1648-1717). In dit boek beschrijft zij drie soorten rivieren die drie soorten gelovigen voorstellen. De eerste rivier is een rustige, trage en ondiepe rivier met weinig stroming. De tweede rivier is een snelstromende rivier met een duidelijke koers. Het is goed bevaarbaar voor schepen, zoals de Rijn. De derde rivier is de woeste rivier die geschikt is voor wildwatervaren.

De eerste rivier zijn christenen die blijven in de eerste klas, waarvan Hebr. 6:1 zegt: *“Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God.”*

De eerste klas omvat het eerste onderwijs en het fundament. De leerschool Christus is daarom een geestelijke school van het fundament naar volmaaktheid. Het kan worden vergeleken worden met de bouw van een huis. Veel christenen blijven in de eerste klas steken en zijn *“traag geworden in het horen”* (Hebr. 5:11), zoals ook de eerste rivier een trage stroom heeft.

Voor alle kinderen geldt wat Johannes schrijft:

*“Ik schrijf u, lieve **kinderen**, want de zonden zijn u vergeven omwille van Zijn Naam ... Ik schrijf u, **kinderen**, omdat u de Vader kent”* (1 Joh. 2:12,13).

Zij zijn kinderen van God geworden en hun zonden zijn vergeven. Zij hebben God als Vader leren kennen.

De tweede rivier is de krachtige en doelgerichte stromende rivier die met hun schepen van economisch nut zijn. Dit zijn de jonge mannen, waarvan Johannes zegt:

*“Ik schrijf u, **jonge mannen**, omdat u de boze hebt overwonnen ... Ik heb u geschreven, **jonge mannen**, omdat u sterk bent en het Woord van God in u blijft en u de boze hebt overwonnen”* (1 Joh. 2:13,14).

De jonge mannen zijn discipelen, die sterk zijn in woord, gebed, gemeenschap en getuigenis. Zij hebben geleerd verzoeken te herkennen en te weerstaan. In de gemeente van Jezus Christus zijn ze direct te herkennen, bijvoorbeeld de jonge leiders die een groot voorbeeld zijn voor allen. Deze tweede rivier wordt ook *“de Weg van het Licht”* genoemd. De jonge mannen zijn

vol liefde en dienstbetoon. Zij hebben de wereld achter zich gelaten en zijn van groot geestelijk nut geworden. Hun boodschap is vooral de navolging van Jezus naar het vlees om de Rabbi in volle vaart achterna te gaan. Hoewel ze nog meer klassen hebben te doorlopen en veel te leren, spreekt Johannes heel positief over hen. Ze bidden misschien dat ze het land mogen binnen gaan, maar het besef dat ze in Christus hun “*bezittingen in bezit*” (Obadja 1:17) moeten nemen, daagt pas in de derde klas.

De derde rivier is de gelovige die niet rust, totdat hij of zij de volheid van Christus heeft gegrepen. De derde rivier heet ook wel “*de Weg van het Geloof*”. Deze rivier zien we vertegenwoordigd in de levens van mannen zoals Jozua en Kaleb, die als geestelijke vaders het beloofde land binnengingen. Zij die als vaders tot geestelijke volwassenheid zijn gekomen, zijn als een onstuimige rivier die in God als Oceaan uitmonden en leren dat God alles in hen is.

Het proces om vaders in het geloof te worden, omvat vier niveaus of stadia die samenvallen met de vier geestelijke schoolklassen. Elke nieuwe schoolklas is daarbij een verdieping van de voorgaande klassen. Er is een begin, een uitwerking en een voltooiing. Elke klas grijpt terug op de voorgaande klassen. Er is een voortdurende verdieping en activering.

De leerschool is in de eerste plaats *geestelijk*, niet academisch. De school is niet zo zeer een systematische theologie, maar theologie is wel nadrukkelijk aanwezig. Het Jodendom was een systeem, maar het leven in Christus kan niet gesystematiseerd worden. De brieven van Paulus werden steeds geschreven vanuit een praktische nood of bemoediging van de gelovigen. De theologie die hij beschreef, stond nooit los van de praktische betekenis, zoals Jezus ook zei: “*U dwaalt, omdat u de Schriften niet kent en ook niet de kracht van God*” (Matt. 22:29). We kunnen zeggen dat we vliegen op de vleugels van theologie en theosis. Theologie beschrijft wat ons geloof inhoudt en theosis zegt wat het innerlijk voor ons betekent. Het doel is dat wij Hem op deze wijze kennen. Onze bestemming is dat we leven wat we kennen. Dit maakt het leven steeds nieuw.

“En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt” (Joh. 17:3).

Licht en helderheid

In de leerschool is het van belang dat wij het principe van *Lux et Claritas* (Licht en Helderheid) kennen. Wij zijn het licht van de wereld en “*lichtende sterren in de wereld*” (Fil. 2:15 NBG). De andere kant van deze waarheid is dat “*de ene ster verschilt in glans van de andere ster*” (1 Kor. 15:41). *Er zal verschil in loon en heerlijkheid zijn.*

Wij zijn lichten in Christus, maar het ene licht schijnt helderder dan de ander. De ene gelovige wast meer op in de genade dan de ander. De een zal de geestelijke wedloop behalen, de ander niet.

Ieder kind van God is gelijkwaardig en geen kind is minderwaardig. Ieder kind is het licht van de wereld, omdat Jezus het Licht van de wereld (Matt. 5:14; Joh. 8:12). Geen christen is ‘beter’ dan een ander christen, in welke klas van de leerschool zij ook zitten. “*Niemand is goed dan God alleen*” (Lukas 18:19). Niemand kan zeggen: “Ik ben beter dan de ander” of “Wij zijn de ware groep”.

“Maar wie roemt, laat hij roemen in de Heere. Want niet wie zichzelf aanbeveelt, die is welbeproefd, maar wie door de Heere wordt aanbevolen” (2 Kor. 10:17,18).

“Maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag der eeuwigheid” (2 Petr. 3:18 NBG).

Na alle genade die we uiteindelijk hebben ontvangen zeggen we: *“Wij zijn onnutte slaven, want wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen” (Lukas 17:10).*

Het doel van deze studies is om het panorama van het christelijke leven te schetsen om zo het einddoel van ons geestelijk leven te bereiken (1 Petr. 1:9). Dit panorama kan vanuit verschillende invalshoeken worden gezien: een geestelijke wandel, een geestelijke race of een geestelijke leerschool. Het kruis van Christus staat steeds centraal. Het kruis brengt Gods liefde en Zijn pijn voor de zonde van de mens tot uitdrukking door Zijn bereidheid om alles te doen om hem hiervan te verlossen.

De leerschool in deze studies is *een blauwdruk, geen keurslijf*, want in deze school waait de wind van de Geest waarheen Hij wil. De opleiding kent een algemene basis, maar is toegespitst op de persoon. Het zijn lessen gegeven door de wijsheid van de Heer, waar kennis en praktijk samengaan. Een les uit de ene klas kan al beginnen in een eerdere klas. Zo ontving de grote bekeringsprediker Charles Finney kort na zijn bekering een machtige doop met de Heilige Geest, terwijl hij niet eens wist dat zoiets bestond. Anderzijds kunnen in de praktijk de bekering en de waterdoop verder uit elkaar liggen dan de blauwdruk van de Bijbel aangeeft.

Het belang van de Bijbel

Eén ding staat vast, we beginnen ons geestelijk leven allemaal als geestelijke baby's die gevoed moeten worden door het Woord van God, de Bijbel (1 Petr. 2:2,3).

Een vruchtbaar doorlopen van de leerschool van Christus begint met leerlingen die een verlangen hebben naar het Woord van God. Dit verlangen komt doordat zij geproefd hebben dat onze Heer goed is. Boven de leerschool van Christus staat dan ook:

“Voor eeuwig, HEERE, staat Uw woord vast in de hemel” (Ps. 119:89).

“Dit zijn de waarachtige woorden van God” (Openb. 19:9).

De Schrift is het uitgangspunt voor iedere gelovige. Hieruit vloeit alles voort, het gezag van de Bijbel als de waarachtige woorden van God. De waarheid van de Bijbel is doorslaggevend.

“Wanneer naar de waarheid van het christendom wordt gevraagd, wat christelijke waarheid is en wat het niet is, presenteert de Heilige Schrift zich meteen als een cruciaal document” (Søren Kierkegaard).

Laten we, met dit alles in gedachten, de leerschool van Christus binnengaan.

Studievragen

1. Leg uit waarom er een leerschool van Christus is.
2. Wat zijn types en antitypes?
3. Leg vanuit de antitype hoeveel schoolklassen er zijn.
4. Wat weet je van de leerlingen?
5. Wanneer begint de leerschool van Christus?
6. Wat bedoelt Jeanne Guyon met haar voorbeeld van de drie geestelijke rivieren?
7. Wat is het principe van *Licht en Helderheid*?